

de Andragender, ſom have den omtalte Mangel. Det er ikke ledsaget af nogen Lægeattest eller overhovedet nogen Attest fra nogen Autoritet. Det vil derfor ogsaa ſes, at Udvalget udtryffeligt ſiger, at, naagtet Andragendet er mindre vel oplyst, ſkal man dog foreslaa det henviſt til Finantsministerens Overveielſe. Skulde det derfor ved Undersøgelsen viſe ſig, at der ingen Grund har været til denne Henvisning, vil jeg baade ved diſſe Udtalelſer og ved den Motivering, der er giben, tage Udvalget i Forvaring derimod. Søvrigt er det i diſſe Andragender om Invalideunderſtøttelſe, ſom her foreligge, den ſammie Stilbring, vi have, af en Mængde Lidelſer, ſom de Paagjældende have udfaaet; de betegne en Sum af Lidelſer, ſom de Paagjældende have udfaaet, og Savnet af den pekuniære Støtte, ſom de have maattet undvære. Dette gjør naturligtviſ altid et trift Indtryk, iſær naar man ſkal gjenneſtaa den ene Række efter den anden, og jeg kan desværre ikke frigjøre mig for det Indtryk overfor den høitærede Finantsminister, til Trods for at jeg ikke tror, at det ſter med hans gode Villie, at Administrationen er haardere, end den paa flere Punkter behøver at være — og det er maafte ikke overflødigt her at minde om, at der nylig er overgaaet den høitærede Minister en Dom, netop fordi han havde negtet den paagjældende Invalid Underſtøttelſe. Det forekommer mig rigtignok, at der ved flere af de Andragender, der her foreligge, virkelig ſynes at være en Aarſagsforbindelſe mellem Invaliditeten og de Paagjældendes formindſkede Erhvervsøve, og at det er underligt, at man har kunnet komme til det Reſultat, man er kommet til. Jeg ſkal oplyſe dette ved nogle Attester, ſom jeg nu vil tage frem ved de forſkjellige Indstillinger. Betænkningens Nr. 52 er ogsaa noget forſkjellig fra de almindelige Indstillinger om Invalideunderſtøttelſe. Af Betænkningen vil det fremgaa, at den Paagjældende har en Penſion. Det er nemlig afſtediget Skovfoged, forhenværende Menig Jacob Pedersen. Han har 1041 Kr. 3 Ore i Penſion, og kan derfor ikke komme ind under Lovens Beſtemmelſer. Vi onſte ikke Lovens forandret for hans Vedkommende, og det er heller ikke i den Tanke, at man her foreslaar en Henvisning; men det vil af de forſte Vinier i Betænkningen ſes, at den paagjældende Mand har i flere Aar, før han blev Embedsmand — hvor mange eller hvor ſaa er ikke oplyst — frivillig givet Afſkald paa ſin Invalideunderſtøttelſe. Om dette nu kan komme i Betragtning, ſkal jeg dog ikke gaa stærkt ind paa, men erede Medlemmer ville tillige ſe, at der ligger et andet Moment i dette Andragende, ſom dog maafte

ſammenholdt med det forſte fortjener at komme under Overveielſe. Det kan ikke negtes, at den Paagjældende ved forſt at give Afſkald paa ſin Penſion og dernæſt ved at overtage en anſtrengende Tjeneste, ſom han ikke formaede at varetage i Længden, har viiſt ſig fra en ſaa ſmuk Side, at han nok kunde fortjene, at dette Andragende blev henviſt til den høitærede Miniſters Overveielſe. — Indstillingen under Nr. 8 er fra Peder Knudſen af Ennerſkov om Invalideunderſtøttelſe. Denne Mand har tidligere haft en Underſtøttelſe — jeg tror i 4 Aar — men den er derefter blevet ham frataget, nemlig fra 1854. Han har ſkaffet ſig Lægeattest, og i denne hedder det blandt Andet: „Husmand Peder Knudſen i Enner har paa Indſiden af venſtre Aars og ligeledes noget nedentfor Knæhaſen Aar efter et Skudſaar, der er gaaet igjennem Bløddelene af Knæhaſen. Han føler altid nogen Stræmhed i Generne paa Bagſladen af Knæet, ligesom Foden er lidt hindret i Bevægelsen nedad og opad.“ Saa er der desuden noget Mere; men det ſkal jeg ikke læſe op. Det forekommer mig, at man, naar man gjenneſtaaar denne Lægeattest og de øvrige Beviſligheder, og tillige erindrer, at denne Mand tidligere har haft Invalideunderſtøttelſe og miſtet den paa en Tid, nemlig 1854, da man gif noget haardt frem mod Invaliderne, ikke kan undlade at komme til det Reſultat, at han er en Mand, der maa kunne komme i Betragtning. Endnu mere indlyſende forekommer Andragendet fra afſtediget Kapitain af Godſfolket C. F. Carſen os at være. Denne Mand har ſøgt om at overgaa til Forſtærkingen ſom Kapitain, men han kan ikke antages i Forſtærkingen — hedder det udtryffeligt i Krigsminiſteriets Skrivleſe — fordi han er Invalid. Krigsminiſteren ſiger udtryffeligt i ſin Erklæring: „I Anledning af Hr. Kapitainens Andragende af 1ſte denne Maaned undlader Krigsminiſteriet ikke herved at meddele Dem, at man, da det fremgaa af den med Deres allerunderdanigſte Andragende af 14de April d. A. om Afſted i Naade af Krigstjenesten med Penſion fulgte Lægeattest, at De efter Lægens Formening ſom Følge af det Skudſaar, De erholdt ved Söderſtapel d. 8de Sept. 1850, neppe nu og i Fremtiden vil kunne paatage Dem Arbejder, der kræve en blot nogenlunde Udholdenhed i Evnen til at gaa — — —“ Saa langt Krigsminiſteren. Afdelingslægen Hempel ſiger ligeledes i ſin Erklæring: „Følge Anmodning fra Hr. Kapitain C. F. Carſen undlader jeg ikke herved at erklære, at jeg i Overenſtemmelſe med min Erklæring af 12te April d. A. om Kapitainens Helbredſtilſtand anſer den i hans høire Ven ſtedſindende Svækkelſeſtilſtand